08/01/2023

Η Κυριακή μετά τα Φώτα στον Άγιο Γεώργιο Ζαγκλιβερίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή 8 Ιανουαρίου 2023, την οποία η Εκκλησία μας χαρακτηρίζει ως Κυριακή Μετά τα Φώτα, καθότι είναι η πρώτη Κυριακή, η οποία ακολουθεί μετά τα Άγια Θεοφάνεια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, που στους Ιερούς Ναούς αναγινώσκεται η Ευαγγελική Περικοπή Ματθ. δ΄ 12-17, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τους Διακόνους του π. Νικόλαο Τσεπίση και π. Νικόδημο Κωτινούδη, επεσκέφθηκε τον ιστορικό Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ζαγκλιβερίου.

Η Ενορία του Αγίου Γεωργίου προσήλθε στο Ποτήριο της Ζωής και παραλλήλως για να τιμήσει τον Μητροπολίτη της, ο οποίος περιοδεύει ολόκληρη τη Μητρόπολη σύμφωνα με μηνιαίο πρόγραμμα. Επικεφαλής του Λαού ο Βουλευτής και τέως Υπουργός κ. **Θεόδωρος Καράογλου**, η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Λαγκαδά κ. **Βασιλεία Λούρδα** , οι Πρόεδροι Ζαγκλιβερίου κ. **Νικόλαος Κοπαρανίδης** και Πετροκεράσων κ. **Αθανάσιος Καλαφάτης** και ο τέως Δημοτικός Σύμβουλος κ. **Γεώργιος Κεμαλμάς**.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, αφού απέδωσε το νόημα των Φώτων για την οικουμενική Ορθοδοξία, στάθηκε και ανέλυσε το χωρίο: «*ὁ λαός ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καί τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς», δηλαδή, «Ο λαός που κάθεται σαν κρατημένος και ακίνητος στο πνευματικό σκοτάδι της ειδωλολατρικής πλάνης και της ασέβειας, είδε μέγα πνευματικό φως, τον Χριστό και σε κείνους που κάθονται στη χώρα που σκιάζει το πυκνότατο σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου, έλαμψε από τον ουρανό φως σε αυτούς*» (Ματθ. δ΄ 15-16).

Πρόκειται για το γνωστό χωρίο του Προφήτου Ησαΐου (Ησ. η’ 22- θ΄2), ο οποίος όχι μόνο προεφήτευσε τη Σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού εκ Παρθένου Μαρίας και Πνεύματος Αγίου, αλλά τον είδε και ως Φως μέγα να θερμαίνη τις ψυχές και όλες τις ανθρώπινες υποστάσεις, και αυτό μάλιστα οκτακόσια χρόνια πριν από τη Γέννησή Του.

Αρχικώς ο ομιλητής παρουσίασε το σκοτάδι του ειδωλολατρικού κόσμου, μέσα στον οποίο διάλεξε να γεννηθή ο Κύριός μας, σκοτάδι και παρακμή πολιτισμική και ηθική, τέτοια που δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα να λέγαμε ότι ωδηγούσε το ανθρώπινο γένος στον τάφο του. Διεξετραγώδησε στο σημείο αυτό την άποψη του τότε κόσμου περί πίστεως και θρησκείας, που είχαν ξεπέσει και διαστραφή σε ειδωλολατρία εσχίστης μορφής.

Οι θεοί του ελληνορωμαϊκού πανθέου δεν ήταν παρά προσωποποιήσεις ανθρώπινων ελαττωμάτων και αδυναμιών. Της αιμομιξίας, της λαγνείας, της μέθης, του δόλου, της οργής, του μίσους και του πολέμου. Παρετήρησε μάλιστα ότι ανθρωποθυσίες ελάμβαναν χώρα στην Ανατολή χάριν εξωφρενικών θεοτήτων, ενώ στην αυτοκρατορική Ρώμη πέραν του Ιανού, θεού του πολέμου, επικρατούσε και η λατρεία διεστραμμένων και εγκληματιών αυτοκρατόρων, πράγματα που είναι και δείγματα του θρησκευτικού ξεπεσμού κατά τη Ρωμαϊκή εποχή. Βέβαια, είπε ο Επίσκοπός μας, υπήρχε και η πίστη του Ιουδαϊκού Λαού προς τον Θεό Ιαχβέ, τον ένα Θεό Πατέρα, που γέννησε τους Πατριάρχες και τους Προφήτες, που γέννησε

τον Νόμο, τον οποίο εμπιστεύθηκε ο Θεός στον προφήτη Μωϋσή, πίστη όμως που είχε καταντήσει ξηρός τύπος, χωρίς καρπούς πνευματικότητος, ικανούς να θρέψουν τις πεινασμένες ψυχές. Μια πίστη που σφράγιζε η υποκρισία και η αδιαντροπιά των Φαρισαίων...

Αυτή την εποχή διάλεξε να γεννηθή ο Κύριος, που στη Ρώμη η βαρβαρότητα, η ακολασία, η διαστροφή, η εκμετάλλευση των αδυνάτων από τους ισχυρούς, τα ανατριχιαστικά εγκλήματα και η εμπορία των δούλων είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτής της καταστάσεως.

Σε ένα τέτοιο κόσμο ο Θεός, ντυμένος την ανθρώπινη σάρκα, φέρνει στη γη την Αλήθεια και την Αγάπη και για να προσφέρη τη Λύτρωση στην ανθρωπότητα, κραυγάζει: «ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», δηλαδή, «Εγώ που είμαι το Φως ήλθα στον κόσμο, ώστε ο καθένας που πιστεύει σε μένα να μην παραμείνει στο σκοτάδι της αμαρτίας και της πτώσεως, αλλά να έχη το Φως της ζωής» (Ιωανν. ιβ΄ 46). Έτσι ξεκινά η Χριστιανική επανάσταση, που αντιτάσσει την αλήθεια στην πλάνη, την αγάπη στο μίσος, τη συγγνώμη στη βία, την ειρήνη στη βαρβαρότητα, την ελευθερία στη σκλαβιά, τη δικαιοσύνη στην εκμετάλλευση, την αγνότητα και την παρθενία στην ακολασία, την ισότητα και αδελφοσύνη στις κοινωνικές διακρίσεις και σφραγίζει την ισοτιμία άνδρα και γυναίκας!

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Στον αιώνα μας, ύστερα από δύο πολύνεκρους παγκοσμίους πολέμους, που γέμισαν την υφήλιο με σταυρούς και τάφους και κρεματόρια, ύστερα από μια κοινωνική επανάσταση που έσπειρε τον όλεθρο, ανέτρεψε τις πνευματικές αξίες και πολέμησε την πίστη, διαφαίνεται δυστυχώς ένα ημίφως που μοιάζη να σκεπάζει και πάλι τη γη και κρύβει τον Ήλιο της Δικαιοσύνης από τα μάτια των ανθρώπων. Δυστυχώς στις μέρες μας η τεχνολογία, οι πυρηνικές δοκιμές, οι φλόγες των διαστημικών πυραύλων μας και η φαγωμάρα μεταξύ των λαών δείχνει ότι η σκιά του μικρού ανθρώπου κρύβει το πρόσωπο του Αγίου Θεού! Και είναι δυστυχώς τούτη η σκιά ακριβώς η πηγή της αγωνίας και του άγχους μας, που γεννά φόβο ακόμα και την ημέρα των Χριστουγέννων ή των Φώτων, σαν αφουγκραζόμαστε πυραύλους ομοθρήσκων να χτυπούν ανελέητα αδελφούς τους, και ας δοξολογούν και από τις δύο πλευρές τον Γεννηθέντα Θεό! Άραγε, αυτό το πνευματικό ημίφως του καιρού μας να ναι λυκόφως, προμήνυμα μιας πολιτισμικής και ηθικής ανθρώπινης νύχτας, ή λυκαυγές αναγγελία μιας καινούργιας αυγής; Ο Σαρκωθείς και Βαπτισθείς Κύριος παραμένει το Φως του κόσμου. Θα διαλέξη ο κόσμος και πάλι το σκοτάδι;»

Περισσότερες Φωτογραφίες